

Подих Свободи

Людина воістину відчуває свободу, коли не піддається на різні фальшивки. Це стосується і кохання

Христина Москалик, 8 клас
село Хідновичі, Львівська область

СВОБОДА КОХАТИ

Я вирішила написати історію з нашої родинної книги, яка стосується мого покійного прадідуся Мирона. На ту пору йому було 22 роки, коли до хати прийшов загін озброєних людей, які різко наказали: «Зібрати речі за 10 хвилин і бігти до машини!».

А буквально за тиждень у мого прадідуся, тоді молодого чоловіка мало відбутися весілля з дівчиною Генею, тобто моєю прабабусею. І от його кинули до в'язниці, що в Дрогобичі. Його відвідували всі наші родичі. Після Дрогобича прадідуся вивезли до Сибіру.

Довгий час там від проходив усі випробування разом з багатьма іншими невинно засудженими. А наречена так і залишилася в селі, чекала, хоча й не знала, чого сподіватися. Тільки одному Богу було відомо, як складеться їхня доля.

Та заслання закінчилося передчасно. Помер ненависний Сталін. То ж дідусь повернувся додому, відсвяткували скромне весілля. З погляду сьогодення думаю, що їхні почуття були настільки світлими і сильними, що перемогли навіть смерть. Бо ж багато нашого люду не дочекалося, багато згинulo на тих каторгах.

Мама діда Мирона – Кася (це моя прапрабабуся) розповідала, що до нього там, у Сибіру, залицялися чимало дівчат, але він не зважав, бо вірив, що таки повернеться до своєї коханої на Батьківщину.

Ніби нічого особливого в цій історії немає, але переконуєшся: як би складно і тяжко не було в житті, якщо в серці є справжня любов до найдорожчої тобі людини і Батьківщини, тоді станеться так, як ти бажаєш.

Я думаю, що сьогодні неправильно говорять, ніби справжня свобода – це свобода в усьому, і коханні теж. Людина воістину відчуває свободу, коли не піддається на різні фальшивки. Це стосується і кохання.